

TITVLVS XXXIX

ei⁹ domum duodecim cōuenissent adolescentes: ex ijs quidem qui primatū urbis erant filij: proposuit cœnā op̄pare cultam: post ebrietatē munera: quibus esset donatū, rūs qui se sequerent. Cū illis urbem discurrit: suū facit cognomen in principis locū clamari: Reus est mortis. Vale. Ex Mediolano Nonis Martijs.

Synonyma accusatiua publici criminis.
Antonius publicū cōmisit adulterium.
In incestu publico Antonius deprehensus est.
In aperto flagitio captus.
Flagrantis homicidi⁹ accusatur.
Tam palam peccauit ut negare nequeat.
In re apertissima suæ culpæ nullā pōt causam adhibere.
Crimen eius est omnibus coram.
Tantū hoc & tam publicū scelus quis nō accusat?
Tam est id erroris omnib⁹ notū: ut cælari nequeat.
Crimen hoc est ante omniū lumenia.
Qui nō tenet hoc sceleris ab hoc cōmissū is ciuīs nr̄ nō est
Nō priuatā rem affero: sed uniuersis cognitā.
Id sceleris ē aptissimū: uel ijs etiā q̄ alitūde huc cōuenerūt.
Etiā exteræ nationes hoc facinus tenent.
Nil est in hoc facinore priuati: omnia sunt publica.
Qui uelit hoc defendere monstrū: is in républicā tēptat.
Publicū ego crimen ad uos affero.
Reus est Antonius publici sceleris.
Ab hoc scelere absit omnis plectendorū priuatorū manu/
suetudo: quia publicū est.
Tam est hoc crimen publicū: ut priuati nihil habeat.

¶ Titulus. xxxix.

Obiectiua generis uel uitæ familiaris.

Cum hoc meo cōpetitore nō arbitror esse parem cōtentio/
ne o censores. Nam si genus utriusq; ad hanc dignita/
tem consequendam exquiritur: quis dubitat nihil inter/
nos esse simile: Inquit em̄ Seneca: generosa semina ihortis
crescunt suis. At generosum eū definit Cicero: q; nobis

Seneca
Cicero

TITVLVS XXXIX

li genere natus sit. At nobilitas (ut ait Iuuenalis) sola ē atq; Iuuenal
unica uirtus. Q si ob iuris disciplinā hic homo nouus no
bilitatus est: at parentibus est cretus ignobilissimis: In me
utrūq; concurrit: & qd' generosum est: & qd' nobilissimū:
ut nō modo antiquissima sim familia clarissimisq; pgeni
toribus natus: sed & iuris insignis magisterio: & equitatus
dignitate sim. De moribus aut̄ nostris fama iudicat: uosq;
célores: q hūc s̄aepē inter scorta pulsionesq; deprehēdistis:
s̄aepē i meritorijs tabernis: me semp in pluteo uacantē bo
nis artibus: aut in doctores disceptantē. Itaq; q cōueniat
hui⁹ cōcursatio: quicq; nostra cēsura iudicaturi sitis: babe
tis. Ex Mediolano. xvij. Kalendas Aprilis.

Obiectiuā generis uel uitæ familiarissima.
Genus meū nobile: huius est ignobile. Is bubulcis nescio
quibus satis abiectis ac mercenarijs natus: Ego parētibus
ex primis urbis huius familijs. Coniunx mibi ex nobilita
te ligurum: huic ex infima gallorū plebe. Vitæ ratio quæ
sit utrigi: iam quis ignorat: Hic sorbilandis cyathis: deglu
tiendisq; obslonijs terit tempus: Ego si quid ocij ab actio
ne superest uersor in studijs. Quā igit̄ cōcurrat meū ad
hoc beneficiū impetrandū cōmode: tu uideris. Ex Medi
olano. xvij. kalendas Aprilis.

Obiectiuā generis uel uitæ grauis.
Recte quidē & peritissime uoluit Sulpitius censorib⁹ dili
gentius cōsiderandū: ubi magistratus legendus foret: qui
nam essent nobiliore genere melioribusq; morib⁹ ac uita
ut & reliqui ad bene uiuendum inuitarentur: & ignobiles
generis rusticitatē uirtute niterent supare. Nobrem cū
ad Appium censorē deferret cuiusdam ignobilis nomē: Appi⁹ céfor
qui fœnore ditatus esset: Ex qua inquit familia cretus hic
est: Respondentib⁹ fautoribus: ex proximo agro Arpini
honesto genere natus. At q uitæ cōsuetudine: petijt: sub
dentibus pecuniaē cūmulandæ operam adhibuit: pecu
niæ igit̄ præsit: ait: non ciuitati. Labeo nō pauperem se Labeo
malle dixit præficere magistratuī bonum: q̄ malū diuite.

TITVLVS XXXIX

Iuuenalis in
umbricio

Quid cum in alium atrium cor uenit: in aliū neutrū? **Duo** nunc sunt in prætura competitores o princeps æquissime ac sapientissime: quorū alter Antonius abiectissimo gene-
re; uita pessima: moribus perditissimis: alius nobilissima
familia: ratiōe uiuendi nulla sceleribus deditissimus. **I**s ut
Iuuenalis inq: quota portio fecis Acheae: nescio quo na-
tus Alexi pedite olim tuo: quē qa fuisset crassator nefan-
dus tuo iussu furcis prætor suspendit. **A**t uita q̄ sit patris
hic moribusq; minime dissimilis: binc liqueat qđ ex omni-
bus fere Italæ urbib⁹ exulat ob flagitia. **A**libi furtæ cōmi-
sit: **A**libi cædem patrauit: **A**libi uiolauit hospitem: **A**libi
falsus inuētus est. **N**ullib⁹ esse potest: nisi pppter patrē hic
ubi memoria p̄tis eū deberet assidue pterrere. **A**t Lælius
qui hunc poscat magistratū est generosa domo satus: pa-
tre qui tuus senator æquissimus diem obiit faustissime: in
summa rerū oīm fœlicitate: q̄tē sic imitatus est: ut ipse p/
meritus sit apud te senatum. **Q**uo quidē loco tā modeste
se gessit: tam est dilectus oīb⁹: imprimisq; tibi oīm pruden-
tiissimo: ut uel hac sola ratiōe bonis alijs & præclaris uiris
in huiusmodi cōcursionib⁹ præferri possit. **V**ita qua sit:
quis morib⁹: inde discaſ: qđ aut studet: aut docet assidue:
aut iudicat: aut de bene beateq; uiuēdo cum philosophis
theologisq; cōmentaç. **H**ic tibi deligēd⁹ est: quē prætore
designes urbanū optime princeps. Antoniū simile beluæ
in suā perniciē reiſciēdæ: abs te pelle. **Vale.** Ex Mediola-
no. xvij. kalēdas Aprilis.

Cl Synonyma obiectiuā generis uel uitæ.

Hic est abiecto genere natus.

Moribus hic est perditissimis.

Nulla in hoc cognosci pōt familie nobilitas.

Nibil est in huius uita laudabile.

Omnia sunt in hoc morū malorū signa.

Squalet hic omni generis ignobilitate.

Nibi est tā obscuranū qđ in huius nō foedeatu ita.

Cū sit hic genere obscurissimo: tū uita longe inferiore.

TITVLVS XL

Vt in hoc monstro dom⁹ antigitas est nulla: ita uitæ iniquitas omnis superest.

Huic uetus⁹ nihil ē scelerib⁹: noui⁹ aut nihil parētib⁹.

Habet hic bubulcus mercenarius tm̄ in uita laudis: quātū in genere nobilitatis.

Q̄ abest hic a generosis: tā ab om̄i uirtutis laude.

Sūt huic ignobilia cūcta dedecorosaq̄ cōmuniſſima.

Tam hic est bonus: q̄ nobilis.

Abiecto genere natus: abiectissimā degit uita.

Vt est ignobilis familia: ita uita qdē pniciosissima.

¶ Titulus. xl.

¶ Pacatiua familiaris.

Irritatus es in me: qm̄ delatum est ad te quidem falso: me tibi nescio qd succensere. Vide Senecam non minus im Seneca de probantem: quod credas facillime: q̄ si princeps nibil cre clementia diderit. Quid si non audebit me corā delator ille qcq̄ pro loqui. Quid si pessimo in te aio dubitās accusari: præuenit hoc delationis gen⁹: At sequere illud Martialis: & delator Martialis habet: qd dedit exiliū. Ego tamē tuus sum seruulus: tibiq̄ coquus ubiq̄ uixero: deditissim⁹: nec tā me coges ab urbe longum exulare: q̄ ego te sp babebo ante oculos: nec cuiq̄ cedam te amando: te coledo: te numitis instar uenerādo. Iube ut libet: parebo ut iuss eris: quoq̄ longius abero: facilis intelliges q̄ essem tibi utilis domi: q̄ fidus. Nulla in re poteris alius esse mihi semp princeps meus: semper deus in terris: semp habēdus ante oculos. Vale. Ex Mediolano. xv. Kalendas Aprilis.

¶ Pacatitia familiarissima.

Cura ut uelis: amabo te semp: nec tua de me merita e mente mea delebit ulla tpis diuturnitas. Non sum ingrat⁹. Pluris lōge facio qd me amaris: qd mibi faueris: qd in calamitate me nō deserueris: q̄ nō doleo qd illis in me credas: q̄ & me oderūt: & te nō amat. Sunt em̄ pditissimi delatores. Si qd aut errati: qd castris ad designatā nō int̄fui diē: pacā dus es mi dux facillime: tū qd culpa mea non est p̄tm: tū

n